

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada. VII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

POST PENTECOST. 3:7

sepelire patrem meum. Ibid. Non acceptat Dominus, sed ait: *Sine, ut mortui sepeliant mortuos suos* Pietatis erat sepelire patrem: sed cum Deus aliud mandat, vel obedientia, etiam pia sunt relinquenda: imò Deus propter Deum: Quia mensura perfectionis est voluntas Dei.

3 *Et ait alter: Sequar te Domine: sed mitte mihi primum renuntiare iis. qui domi sunt.* Ibid. Neque hunc acceptat Dominus, ait enim *Nemo mitteas manum suam ad aratrum, & respiciens retro. aptus est regno Dei.* Ubi de suo servitio agitur, non vult Deus consilia agi cum domesticis, cum affectibus nostris: quia & periculosum est, & mora trahitur. 2. Qui vult sequi Christum, antrorsum aspiciat affectu, & desiderio, non retrorsum ad terrena, quia simul non consistunt.

DOMIN. VII. POST PENTEC.

Sedatur tempestas maris.

10 **A**scendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus Matth. 8 Discipulus bonus etiam in arduis à Magistro non discedit. *Et ecce motus magnus factus est in mari.* Etiam ubi Christus est, est tentationi, & afflictioni locus. Ided etsi sis in gratia

ria, esto vigilans : sed non concide animo, quia Dominus est tecum. *Ipsè verò dormiebat* Qualis animus, qui in tempestate est quietus!

2 *Et accesserunt ad eum discipuli. Ibid.* Huc recurrendum, cùm premeris, *Et suscitaverunt eum dicentes: Domine, salva nos, perimus.* Duo peccant. 1. Defectu fidei: quod credunt dormientem non posse salvare. 2. Perturbatione animi ex timore: ideo arguuntur: *Quid timidi estis?* Tu contra in omni tentatione confide in Dei providentia: animum serenum retine, quia omnis turbatio non profutura, aut noxia media arripit.

3. *Tunc surgens imperavit ventis & mari.* Ibid. Prius ventis, tanquam causæ commotionis, deinde mari. Si vis malum aliquod extirpare, à causâ, & radice illud aggredere. *Et dixit mari: tace, obmutesce.* Marc. 4. Dū commovêris animo, tace, obmutesce. ne in querelas, in murmura, in indignationem corumpas. Sæpius hoc tibi dixit Deus: raro es obsecutus *Et facta est tranquillitas magna.* Confundunt te insensibiles creaturæ, quæ tam promptè obsequuntur Deo.

F E R I A II.

Legio dæmonum expulsa.

1 **O** *Currunt ei duo habentes dæmonia, ac monumentis excentes savi nimis.*

Matth.

Matt. 8. Misericordiam horum fusius describit Marc. 5. *Neq̄, catenis quisquam poterat eum ligare; in montibus erat clamans, & concidens se lapidibus: & vestimento non induebatur* Ita dæmon tractat hominem; & tamē amatur, cūm amatur peccatum. Minimum pejus est omni excogitabili pœna, & licet pœnam minimam fugias, peccatum non horres. Rumpis catenas legum divinarum: laceras vestem gratiæ, &c.

2. *Videns autem Jesum à longè. cucurrit, et adoravit eum* Marc. 5. confundunt te dæmones, qui Jesum præsentem timent, quem præsentem tu offendere non vereris. Adorant cum timore: tu amore id præsta. Ad-dunt: *Adjuro te per Deum vivum, ne me tor-queas*, expellendo me: quia inexplicabili odio tentare homines desiderant. Quanta igitur opus circumspeditione? *interrogatus, quod tibi nomen est? Respondit: Legio.* Ubi unus intrat, plures trahit. Una passio non domita multas excitat. Unum peccatum patratum ad multa trahit.

3. *Dæmones autem rogabant eum dicentes: Si ejicis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum.* Ibid. Vide, quàm parum possint; ne quidem porcum occupare: quanto minus in te poterunt, nisi tu assentiaris? Ex petitione collige, ad quam vilitatē per peccatum venerint nobiles spiritus. Concessit, quod pe-

tive-

tiverunt, Jesus, ut doceret tanti esse animam
ut pro ea à jugo dæmonis liberanda, omnis
jactura temporalis sit postponenda; ergò &
tui honoris & commodi, &c.

F E R I A III.

Christus rogatus à Gerasenis disces-
sit.

1. **E**T veniunt ad Jesum, & vident illum,
qui à demonio vexabatur, sedentem,
vestitum, & sana mentis. Mar. 5. Hic status
est hominis à peccato liberati. Sedet, mira
animi quiete: ad pedes Jesu, affectibus humi-
litis. Vestitus gratia, & donis supernatura-
libus. Sana mentis, suarum dominus passio-
num, quæ eum exerrare fecerunt. Quanto
felicior hic status priore? Hunc tibi precare;
& ut conserves, à pedibus Jesu non discede.

2. Et rogare cœperunt eum, ut discederet
de finibus eorum Ibid. Cajet. hic: *Dammum*
porcorum timorem majoris damni excita-
vit; ne patiantur temporalium jacturam,
præeligunt carere Christo, quod summum
est malorum. O insania! Tu eum tene, & nō
dimitte. Ut serves Jesum, etiam vitæ, & lan-
guinis jactura, est ingens lucrum.

3. Cumque ascenderet navim, cœpit illum
deprecari, qui à demonio vexatus fuerat, ut
esset

esset cum illo. Ibid. Accepta gratia hoc desiderium excitavit. Quoties eandem accepi, & necdum habeo desiderium Deo adhærēdi! *Jesus non admisit eum, sed ait: Vade ad tuos, & annuncia illis, quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui.* Non rejicit illum, sed prædicatorem facit illum beneficii, quibus illis ipsis, qui rogabant, ut discederet. quare? ut vel sic agnoscerent Jesum, & in illum crederent. O bonitas! quærit eos, à quibus rejicitur. O quoties te sic quæsit! Quid debes tantæ bonitati?

F E R I A I V.

Offertur Christo Paralyticus.

1. **E**T veniunt ad eum ferentes Paralyticum qui à quatuor portabatur Marc. 2. Miserabilis hujus hominis status, sed miserabilior animæ tepidæ, qui nec manus ad operandum, nec pedes affectuum ad se movendum firmos habet. Expertus es id aliquando in te ipso? Utinam non etiam nunc! Vis sanari? quatuor bajulos adhibe: cognitionem tuæ miserix, cognitionem bonitatis Dei; & hinc spem salutis, & amorem Dei. Certa est salus hæc conjungenti.

2. *Et quarebant eum inferre, & ponere ante eum, non inveniētes, qua parte eum inferrent præ turba.* Luc. 5 In domum non dabatur

batur accessus præ turba. Paralyticus tamen per illos quatuor ab omni parte querit Agit quod potest, ne occasio elabatur. Hoc & tu age in negotio animæ. Quod hodie potes, non differ in crastinum. Etsi impedimentum quandoque sufficiens videatur, rationabilis est, ut tentes perumpere.

3. *Nuda verunt tectum tibi erat, & patientes submiserunt grabatum, in quo Paralyticus jacebat.* Marc. 2. In bajulis constantem in ægrum charitatem adverte, & imitare. Eandem cogitare potes in domino domus, qui non prohibet tabulatum cubiculi perumpi, in quo Christus prædicabat. Paralyticus verò non timet nomen inurbani, aut importuni, aut confunditur comparere æger. Tantum facit amor sanitatis. Et non faciet in te plus amor sanctitatis? Generosa utere resolutione.

F E R I A V.

Sanatur à Christo idem Paralyticus.

1. **E**T videns Jesus fidem illorum, dixit Paralytico: *Confide fili* Math. 9. O verba amoris, quæ saxeam cor emolliant! *Remittuntur tibi peccata tua.* Non hoc petivit æger, sed sanitatem corporis. Sed majus esse malum animæ docet, quod prius curat. Quàm cæcus es, qui hoc nō agnoscis! Hinc major tibi cura sanitatis corporis, quā ani-

mæ.

mæ. 2. Peccatum est morborum, & afflictio-
num causa; ut curet ergò morbum, tollit
causam. Non benè medèris morbis animæ.
nisi radicem evellas passionis.

2. Erant autem illic quidam de Scribis se-
dentes, & cogitantes in cordibus suis: quid hic
loquitur? blasphematur. Marc 2. Nunquam
decerunt, qui quod sanctè feceris, perversè
accipiant. Non decerunt, qui prætextu zeli,
regant invidiam. Si talis es, cogita te cum
Scribis illis redargui. *Vt quid cogitatis mala
in cordibus vestris?* Confundere, & ne simi-
lia posthac judices, cogita, quòd sicut Jesus
vidit cogitationes eorum, ita videat tuas
omnes, seu bonas, seu malas.

3. Tunc ait Paralytico: Surge tolle lectu-
lum tuum, & vade in domum tuam. A para-
lysi animæ liber, tria age, ne iterum relaba-
ris. 1. Surge per generosas, & sæpius repeti-
tas resolutiones. 2. Tolle lectum, id est, ut
ait Glossa, *Carnem à carnalibus desideriis
ad voluntatem spiritus attolle.* 3. Vade in
domum conscientie tuæ, & illic habita.

F E R I A VI.

Acta post sanatum Paralyticum.

1. Propterea persequerentur Iudæi Jesum,
quia hæc faciebat in Sabbatho. Joan. 5.
Sub prætextu religionis malitiam exerunt.
Bonum opus Jesus præstitit, & persecutio-
ne

ne rependitur Persecutio certa mihi est, si bonus sim inter dysscolos. O si tueri, aut solari me possim cum Christo: *Pater meus usque modo* (hoc ipso Sabbatho) *operatur, & ego operor*: id est: operor opera Patris mei. At infelicem me! non potero. Opera mea sapiunt mundum & sensum. At non amplius! Operabor cum, & in Patre, ad, per, & propter Patrem meum

2. *Propterea magis quarebant Iudaei eum interficere, quia Patrem suum dicebat Deus.* Ibid. Quo devenimus per ipsam regularum observantiam, per opera, quibus meremur esse filii Dei, incurrimus odia discolorum. O quàm felix ego, si ideò tantùm sim exorsus, quia Deus est Pater meus; quia operor, quæ Patri placent. Patiar mi Deus odia; sed non alia causa, quàm quòd sim filius tuus, tu Pater meus.

3. *Opera, quæ ego facio, testimonium perhibent de me.* Ibid. Probat Christus Divinitatem suam: allegat testimonium Joannis; sed eo non nititur: majus seu firmitus addit, opera sua, *quæ nemo alius potest facere.* Probare aliquando ad tribunal Dei debebo, me esse filium Dei, si gloria potiri velim. Quid allegabo? Nihil proderunt elogia hominum, ubi sola pèsantur opera singulorũ. Quid fiet, si non inveniatur opera tua plena? Apoc. 3. Quid agendum nunc, ut tunc te laudent in propriis opera tua Prov. 31.

2. C
illum
cogn
se exh
telon
ralibu
thau
tur su
Eriam
cas, t
diffim
quia J
pertra
Cogn
2.
Luc. 5.
ut alio
heret.
rum
bentes
occaf
mensa
æstim
quia e
rasne i
tes re v

SABBATHO.

Matthæi vocatio.

1. **C**um transiret inde Jesus, vidit hominem. Matth. 9. Chrysoft. ser. 30. vidit illum Deum, ut ille videret Deum. Ita nec cognoscere Deum potes, nisi ille per gratiam se exhibeat. O vide me Jesu, ut videam te! In telonio sedentem: tanquam in lucris temporalibus quiescentem. O falsa quies! Matthæum nomine: exprimit ipse nomen, ut sciatur sua indignitas, & dignatio Dei. Et ait illi: Etiam dum sedes in peccato, dum actu peccas, tibi Deus ad cor loquitur: sed quoties dissimulas audire! Et secutus est eum, statim, quia Jesus transibat. Gratia venit, & vadit; pertransit, nisi occupes. Relictis omnibus. Cognoscenti Deum vilescunt omnia.

2. Et fecit ei convivium magnum Levi. Luc. 5. Ut gratus esset, ut gaudium testaretur, ut alios hac occasione ad Christum pertraheret. Aderat enim turba multa publicanorum & aliorum, qui cum illis erant discumbentes. Esne tu tam gratus Deo? quærisne occasiones boni? Non dedignatur hanc mensam Christus, etiamsi posset inde vilior æstimari, quòd cum peccatoribus ageret; quia erat occasio plures convertendi. Curasne ita salutem proximi? etiam ubi crederes te viliozem habendum?

3. Et

3. Et Pharisei dicebant Discipulis: *Quare cum Publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester?* Lauda tu Jesum, quod cum peccatoribus versetur: aliàs ubi tu esses? Lauda, quòd non tantùm manducet cum peccatoribus, sed etiam ab iis manducari velit. Tanta tui est dignatio, ô vilis homo! Noli murmurare, aut aliena facta sequius interpretari; quia intentionem ignoras.

DOMIN. VIII. POST PENTEC.

Mulier à sanguinis fluxu curatur.

1. **M**ulier qua erat in profluvio sanguinis Mannis duodecim, & erogaverat omnia sua, nec quidquam profecerat Marc. 5. Calamitas corporis melioris status accendit desiderium: æstimat sanitatem, dum ea caret, erogat omnes suas facultates, ut eam recuperet; plus daret, si plus haberet. Quanto melior est sanitas animæ! æstima hanc: Si habes, cura ne perdas, huc omnes animi facultates, intellectum, memoriam, voluntatem impende. Si non habes, desiderium accende; sed non satis: facultates impende

2. *Cum audisset de Jesu, venit in turba retro: & tetigit vestimentum ejus* Ibid. Cum humilitate, reverentia, & viva fide reparanda sanitatis. Ita ad Eucharistiam eundem. Necte impediatur turba tuorum affectuum pravorum. Semove illam, ut accedas *Quærit;*